

Rokycany patřily v raném novověku k menším městům řemeslnicko – zemědělského charakteru. Zejména v druhé polovině 16. století dochází k rozkvětu města. Díky loajálnímu postoji k Ferdinandovi I. v roce 1547 město nepostihly sankce tohoto panovníka a bylo odměněno mnoha privilegii. V roce 1584 se Rokycany stávají královským městem.

Předkládaná práce se zabývá sledováním činnosti městské samosprávy, funkcí jednotlivých úřadů a jejich personálním obsazením. Nejdůležitějším orgánem ve městě byla městská rada s mocí zákonodárnou, soudní a výkonnou. K jejím povinnostem patřilo také vedení městského hospodářství a správa obecního majetku. Rada se skládala z 12 radních, z nichž první a nejváženější byl nazýván primas. Každý radní spravoval město po dobu jednoho měsíce, v tomto období byl nazýván purkmistrem.

Ve sledovaném období se primasem stalo celkem 19 mužů, většina z nich zastávala post až do své smrti. Tři muži působili následně jako císařští rychtáři. V předbělohorském období se dvěma z primasů podařilo přesáhnout svým významem hranice města, a to Janu Novoměstskému Srnovci z Varvažova a Zikmundu Celestýnovi z Freifeldu. Dva primasové pocházeli přímo z tradičních rokycanských rodin, větší část se rekrutovala z učitelů zdejší školy a písařů. Podařilo se jim přiřazení se do vůdcích rodin města, a tak se prosadit i v rámci samosprávy. Téměř všichni předbělohorskí primátorové měli vyšší vzdělání. Řada z nich byla bakaláři a měli společnou zálibu v podpoře humanismu. Primátoři zvolení po roce 1620 již většinou nedosáhli úrovně svých předchůdců (styky, vzdělání apod.), pocházeli z řad šichtmistrů zdejších hutí nebo z rodin bohatých řemeslníků.

Součástí práce je i 118 jmenných seznamů složení jednotlivých členů městských rad z let 1573 – 1699. Celkem v nich zasedalo 119 mužů. Jejich osudy byly rozmanité, vybírání byli z nejbohatších měšťanů držících várečné právo.